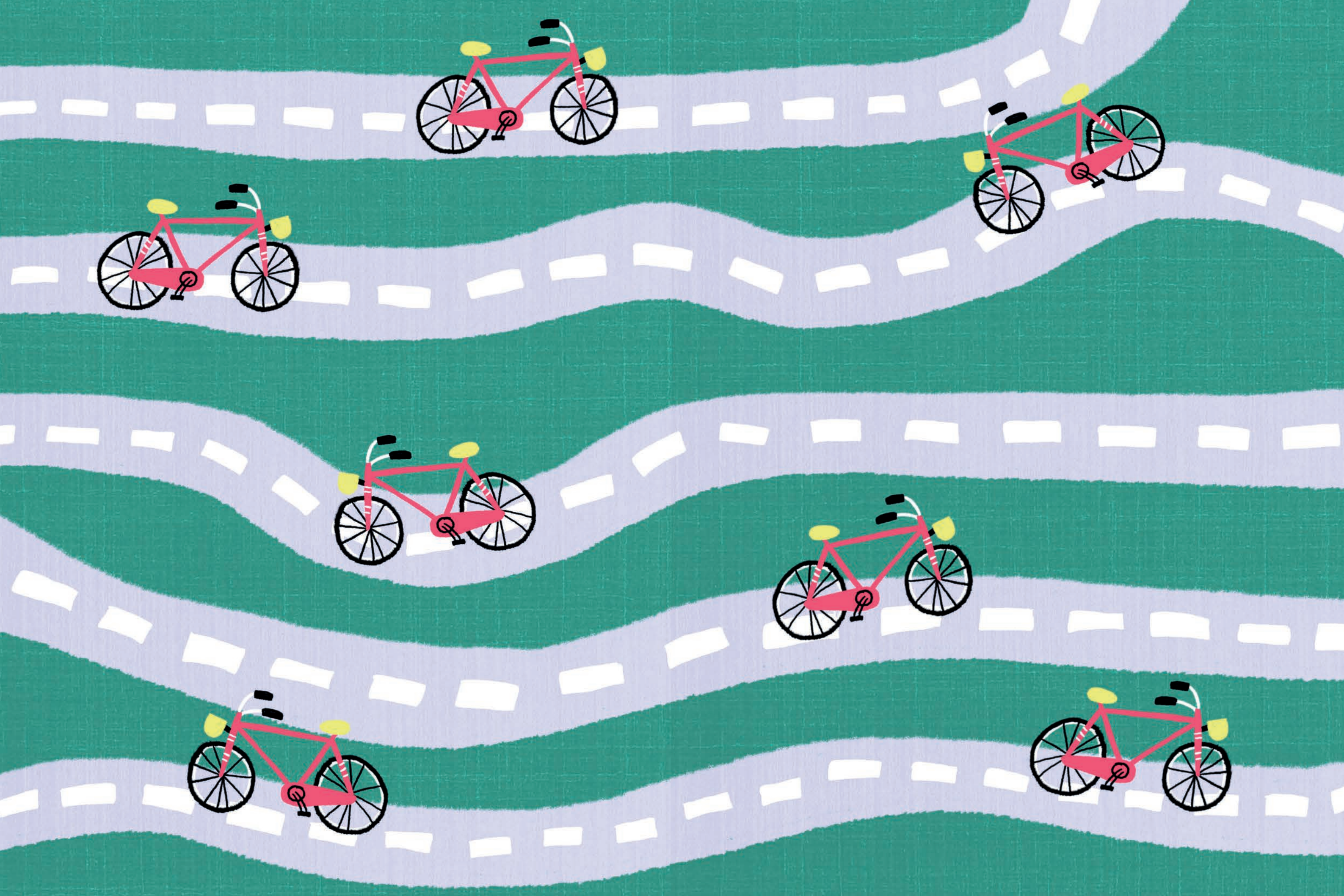

*A totes les persones que, com jo, de vegades no aconsegueixen
dir les coses. Sempre podeu escriure una història sobre això.*

Cristina Oleby

*Al meu Sr. Ribas. El fan més incondicional d'aquesta banda de l'univers.
D'avui no passa que li reconegui el mèrit. T'estimo una miqueta...*

Nuria Nistal

De demà no passa

Col·lecció Miau

Primera edició: febrer 2026
Títol original: De mañana no pasa

© Ediciones Jaguar, 2026
C/ Peñuelas 26 C. Local 17-18. 28005 Madrid
www.edicionesjaguar.com

© Text: Cristina Oleby
© Il·lustracions: Nuria Nistal
Il·lustradora representada per IMC, Agència Literària
© Traducció: Jordi Vidal

📘 EdicionesJaguar
📧 @Ed_Jaguar
📺 edicionesjaguar
📺 ediciones_jaguar

THEMA: YBC
ISBN: 978-84-10208-83-4
Dipòsit legal:
Imprès a Espanya

RESERVATS TOTS ELS DRETS

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot fer amb l'autorització dels seus titulars, tret d'excepcions previstes per llei.

Dirigeixi's a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org)
si necessita fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra.

DE DEMÀ NO PASSA

CRISTINA
OLEBY

NURIA
NISTAL

miau

Traient el cap per la finestra, el ratolí Robert va veure que la sargantana Laura ho havia tornat a fer: tenia la bicicleta aparcada davant de la porta de casa seva.

Això l'obligava a desviar-se dos passos cada cop que sortia i li resultava molt molest.

QUE DESCONSIDERADA!

Va voler dir-li alguna cosa, però la Laura ja s'allunyava. Valdria més llevar-se més aviat l'endemà per cridar-li l'atenció.

«De demà no passa», va pensar.

Però l'endemà al matí el Robert va observar la Laura mentre deixava la bicicleta davant de la seva porta i li va semblar massa violent dir-l'hi en aquell instant. Esperaria a trobar-se-la algun moment de la tarda i, en un ambient més relaxat, l'hi comentaria com qui no vol la cosa.

«D'aquesta tarda no passa.»

